

† MITROPOLITUL IOSIF

SCRISOARE PASTORALĂ

LA ÎNVIEREA DOMNULUI

2024

**ÎNVIEREA LUI HRISTOS – LUMINA CARE
LUMINEAZĂ TUTUROR!**

CĂTRE TOT CLERUL, CINUL MONAHAL
ȘI POPORUL DREPTSLĂVITOR DIN
ARHIEPISCOPIA EUROPEI OCCIDENTALE,
EPISCOPIA MARII BRITANII
ȘI
EPISCOPIA IRLANDEI ȘI ISLANDEI

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale

Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

*„ Mai mare dragoste decât aceasta
nimeni nu are, ca sufletul lui să și-l pună
pentru prietenii săi. ” (Ioan 15,13)*

Preacuvioși și Preacucernici Părinți,
Preacuvioase Maici,
Iubiți frați și surori,

Hristos a înviat !

Veniți să luați lumină! răsună chemarea de a veni la Lumină, pe care o face neîncetat Domnul Hristos, prin glasul Bisericii Lui, peste lumea întreagă.

Hristos Cel Înviat, în Lumina Învierii Sale, de două mii de ani nu încetează să reverse peste noi, peste întreaga suflare omenească, înțeleșurile tainei mormântului Sau, rămas gol, din care El – Adam cel Nou ne izvorăște viața cea fericită, pentru veșnicie. Moartea și mormântul au trebuit să dea înapoi Viața. Moartea pierde, în această noapte a Vieții și Luminii, puterea ei asupra noastră. Hristos odată înviat, ne arată Mormântul gol și strălucitor de lumină, semn că și pentru noi nu totul se termină între cei patru pereți ai unui mormânt. Din trupul nostru, muritor, prin Învierea Sa vrea să facă templul luminos al întâlnirii noastre cu Dumnezeu și al sălășluirii Preasfintei Treimi în noi.

Din mâinile, picioarele și coasta Lui străpunse pe Cruce, precum și din mormântul Său, izvorăște acum Lumina prin care suntem coplesiiți de iubirea nesfârșită pe care Dumnezeu o are pentru omul făcut după chipul și asemănarea Sa.

În inima celor care caută cărarea vieții lor aici pe pământ, în Lumina Învierii, orientată spre veșnicie, Duhul Sfânt revarsă mulțime de har și binecuvântare, care aduc nădejde și bucurie, precum și credința că am fost chemați la viață nu pentru moarte, viața este vrută și este creată și dăruită nouă de Dumnezeu. Certitudinea morții o avem fiecare, învierea rămâne promisiune, pe care să o dorim cu credință. Vedem că moartea se apropie tot mai mult de noi, cu trecerea fiecărei clipe. Însă în lumina Învierii Fiului Unul-Născut, Părintele ceresc ne pune înainte, în fiecare zi din Săptămâna Patimilor, faptul că nu ne lasă singuri în nici o împrejurare a vieții noastre, oricare ne-ar fi suferințele, că Fiul Său este cu noi în toate, până la mormânt și în mormânt, și în moarte, din care ne poate ridica odată cu El, dacă credem în El.

În El și prin El suntem dezlegați de legăturile morții necruțătoare, pe care o biruiește pentru noi prin propria Sa moarte. Nu ascunde suferințele cărora le face față pentru noi, nici prigonirile viitoare pe care le vor suferi cei ce cred în El, dar nici faptul că toate întristările suferite în numele Lui se vor schimba în bucurie, Duhul Sfânt aducând mângâiere sufletelor încercate. „*Însuși Tatăl vă iubește* – spune Iisus ucenicilor – *fîindcă voi m-ați iubit pe Mine și ați crezut că de la Dumnezeu am ieșit.... Acestea vi le-am grăit, ca întru Mine pace să aveți. În lume necazuri veți avea; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea.* ” (In. 16, 33) Să îndrăznim spre Lumina lui Hristos, să o căutăm și să o dorim, ca astfel să ne golim de noi înșine, de orgoliile care ne stăpânesc și de toate dorințele potrivnice Lui, pentru că prin luminarea sufletului cu harul Învierii să vedem viața noastră așa cum a pregătit-o pentru noi și cum o vede El pentru noi.

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

Iubiți frați și surori,

Iisus Hristos a biruit lumea păcatului aflată în stăpânirea îngerilor căzuți, prin iertarea pe care ne-a adus-o, dar a biruit și roada neascultării lui Adam și a Evei – adică moartea (cf Fac. 2,16-17). În El îndrăznim să ne trăim viața altfel, să ne umplem nu doar de viața aceasta pământească care vine din pământ și se întoarce în pământ, ci de viața nouă, dumnezeiesc-omenească a lui Hristos, care ne duce cu ea dincolo de mormânt, care umple de înțelesuri și de lumină toate cele din jur. În El, prin credință, viața noastră se schimbă în lumină și bucurie, pentru că moartea și întunericul nu mai au putere în noi, totul s-a umplut de speranță. Cel Înviat și Veșnic Viu este întreg în noi și ne adapă cu „*apa cea vie*” (In. 4, 10) a harului Său și ne hrănește cu „*Pâinea care se pogoară din Cer și care dă viață...*” (In. 6, 33-41). Această pâine este El Însuși, Iisus Hristos – Fiul lui Dumnezeu. „*Pâinea care se pogoară din cer este aceea din care, dacă mănâncă cineva, nu moare. Eu sunt pâinea cea vie care s-a pogorât din cer. Cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în veci. Iar pâinea pe care Eu o voi da pentru viața lumii este trupul Meu*” (In. 6, 50-51).

Celui care își hrănește sufletul cu apa cea vie a lui Hristos, Lumina Învierii îi luminează toată viața. El, care a devenit hrana noastră tare și mântuitoare, încă din această viață ne dăruiește puterea de a gusta adevărul și frumusețea Raiului, a Împărăției lui Dumnezeu cea de către El pregătită nouă. „*Eu sunt Învierea și Viața*” – spune Mântuitorul surorilor lui Lazăr, Marta și Maria, înainte de a-l chema din nou la viață, după ce a zăcut patru zile în mormânt. Mărturisindu-le acest adevăr, urmează adevărită cuvăntului spus, prin ridicarea lui Lazăr redevenit aproape pământ, arătând cu atât mai mult puterea Lui creatoare și dătătoare de viață. Același cuvânt ni-l spune și nouă și îl va spune omenirii până la sfârșitul veacurilor : „*Eu sunt Învierea și Viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri în veac...*” (In. 11, 25-26).

Când Mântuitorul ne spune „*Eu sunt învierea și viața*”, face lumină în inima noastră pentru a înțelege mai întâi că învierea ca fapt nu ar aparține numai unui viitor îndepărtat, al Judecății din urmă sau al sfârșitului acestei lumi, ci se petrece aici și acum, în Hristos prezent și viu în viața noastră. Ne încredințăm că învierea sufletească, a omului lăuntric, ține de întâlnirea cu persoana lui Iisus Hristos și de credința în El. Ne încredințăm, de asemenea, că trăim adevărat doar atunci când avem o relație personală autentică cu Dumnezeu.

În Betania, la mormântul în care era pus prietenul Său Lazăr, văzând suferința adusă omului de prezența distrugătoare a morții „*Iisus a suspinat cu duhul și S-a tulburat întru Sine*” – ne spune Sfântul Evanghelist Ioan (In. 11, 33). A plâns văzând și știind toată suferința pe care moartea o provoacă omului, căruia Domnul i-a devenit frate, cu atât mai mult cu cât El a venit pentru ca oamenii „*...viață să aibă și din belșug să aibă*” (In. 10, 10). Întoarcerea lui Lazăr la viață este un semn al puterii pe care o are Fiul lui Dumnezeu asupra vieții și a morții, prevestind și propria Lui moarte și îngropare, dar și propria Lui înviere, despre care a vorbit ucenicilor Săi (cf In. 12, 7 și Mt. 26, 61). Aceasta Îl face să arate și mai mult ucenicilor și celor care Îl vedeau și ascultau că mormântul, cel al lui Lazăr mai întâi, dar și al nostru, locuit de moarte și întuneric, va deveni, prin credință, locul manifestării prezenței mântuitoare a lui Dumnezeu, va deveni locul de întâlnire cu Lumina lui Hristos, dumnezeiască, netrecătoare, care nu a putut fi copleșită de întunericul potrivit al păcatului. Aceasta este Lumina care dă sens și înțelegere existenței lumii și vieții. Apostolii Petru, Iacob și Ioan, pentru a da mărturie lumii, au fost martori mai întâi pe Tabor ai acestei Lumini dumnezeiești. „*Și S-a schimbat la față, înaintea lor, și a strălucit fața Lui ca soarele, iar veșmintele Lui s-au făcut albe ca lumina.*” (Mt. 17, 2) Aceeași Lumină au văzut-o și cei care păzeau Mormântul Domnului – soldații romani, care fără să fie conștienți, păzeau Viața Însăși, îngropată – trezindu-i la o altă realitate, dumnezeiască și omenească, plină de o altă Lumină decât cea cunoscută, pe care nici nu o bănuiau. Și nouă ne dă puterea de înțelegere a faptului că Dumnezeu-Omul Hristos prin Înviere pune pentru totdeauna un nou început creației, re-crează omul în El Însuși, El fiind Noul Adam. De acum omul este scos din groapă și lutul morții și adus în Lumina Sa care îl va călăuzi veșnic spre Împărăția lui Dumnezeu, spre mântuire. Acum, în noaptea Învierii lui Hristos – Logosul dumnezeiesc, cuvântul rostit de Dumnezeu

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

la Facerea lumii „Să fie lumină” (Fac. 1, 3) se împlinește în semnificația lui și mai profundă și veșnică, pentru că doar acum adevărata și unica Lumină ni-L descoperă pe Dumnezeu „așa cum este”, și în planul iubirii Lui nemărginite prin care a pregătit nouă adevărata vedere și înțelegere. Toate au reînceput odată cu Învierea Lui !

Iubiți frați și surori,

În Evangheliile, Domnul Hristos se arată ca Lumină, și am văzut din cele spuse mai sus că Și-a descoperit Lumina ucenicilor Săi, și nu numai lor. Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan consemnează în prologul Evangheliei sale : „Cuvântul era Lumina cea adevărată care luminează pe tot omul care vine în lume.” (In. 1, 9). Mântuitorul atrage atenția noastră asupra alegerilor pe care le facem în viață și faptele pe care le săvârșim, pentru că va veni un moment al judecării lor în Lumina pe care El a arătat-o nouă, păcatul însemnând tocmai neprimirea Luminii : „Iar aceasta este judecată, că Lumina a venit în lume și oamenii au iubit întunericul mai mult decât Lumina. Căci faptele lor erau rele. Că oricine face rele urăște Lumina și nu vine la Lumină, pentru ca faptele lui să nu se vădească.” (In. 3, 19-20). Să fim cu luare aminte fiecare, după cuvântul Domnului: „Ia seama deci ca lumina din tine să nu fie întuneric” (Lc. 11, 35), să facem deci loc cunoașterii și sălășluirii Luminii lui Hristos în inima noastră, să nu o înăbușim în fapte rele. Cine primește Lumina, primește și mântuirea.

Lumina lui Hristos ajunge la noi prin Cruce, căci prin Cruce Dumnezeu coboară pe pământ și omul tot prin Cruce urcă la Cer, adică numai prin Cruce poate vedea Lumina Învierii. Prin Cruce El a învins moartea, dar și tot ce conduce la moarte: ura și neiertarea, mândria nebună și violența. Lumina Învierii este o altfel de lumină, care ne dă o altă vedere asupra vieții și lumii, asupra Cerului și Pământului, asupra a tot ce vrea de la noi Dumnezeu Care S-a dăruit pe Sine nouă.

„Domnul se zice: Lumină, Viață, Înviere și Adevăr – citim la Sfântul Maxim Mărturisitorul. Lumină, ca Cel ce dă strălucire sufletelor, alungă întunericul neștiinței, luminează mintea spre înțelegerea lucrurilor tainice și arată tainele care nu pot fi văzute decât de cei curați cu inima; Viață, ca Cel ce dă sufletelor ce iubesc pe Domnul puterea de a se mișca spre cele dumnezeiești; Înviere, ca Cel ce ridică mintea din alipirea moartă de cele materiale, curățindu-o de toată stricăciunea și amorțirea; Adevăr, ca Cel ce dăruiește celor vrednici deprinderea neschimbătoare a celor bune.”¹

Prin faptele iubirii noastre de aproapele, săvârșite în Lumina lui Hristos, sufletele noastre primesc strălucirea Luminii Sale și puterea de a înțelege tainele iubirii lui Dumnezeu. Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române dedică fiecărui an o temă de aprofundat în interiorul comunităților, prioritară în nevoile pastorale și filantropice, precum și în nevoile duhovnicești și ale gândirii teologice. Anul acesta, 2024, a fost propus ca *Anul omagial al pastorației și îngrijirii bolnavilor și Anul comemorativ al tuturor Sfinților tămăduitori fără de arginți*. Biserica lui Hristos ne cheamă la atenție față de aproapele aflat în suferință și nevoi de tot felul, prin care ne facem ascultători și următori lui Hristos, milostiv și iubitor, suferind cu cei ce suferă și bucurându-ne cu cei ce se bucură.

De faptele noastre cele pline de lumina credinței are nevoie astăzi lumea în care trăim. Hristos vine în întâmpinarea noastră, păcătoși fiind, și ne vindecă de păcat prin iertare și ne învață: „Iar când stați de vă rugați, iertați orice aveți împotriva cuiva, ca și Tatăl vostru Cel din ceruri să vă ierte greșelile voastre” (Mc. 11, 25). Iertarea din inimă să fie urmată întotdeauna și de fapta văzută, trupească, pe care Mântuitorul Însuși a arătat-o ucenicilor Săi: „Deci dacă Eu, Domnul și Învățătorul, v-am spălat vouă picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora” (In. 13, 14). Ce lecție de smerenie din partea lui Dumnezeu pentru a-i face pe ucenici să înțeleagă taina iertării care este ascunsă în taina iubirii Sale pentru om! Nimic nu îl poate împiedeca pe Domnul Hristos să iubească omul: nici faptul de a Se smeri, nici suferința Crucii, nici indiferența omului, nici aroganța lui, nici orbirea lui, nici neștiința lui, nici minciuna lui, nici neînfrânarea lui, nici ura lui! Pe toate le ia asupra-Și, pe toate le spală în baia milostivirii Lui celei nesfârșite și atotînțelegătoare, cerându-ne să urmăm Lui în fapte.

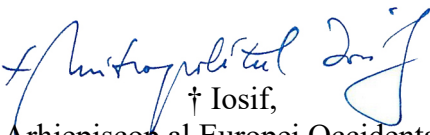
¹ Sfântul Maxim Mărturisitorul, Filocalia II, Ed IBMB, 2021, Capete teologice, a doua sută, pag 23.

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

Hristos a înviat și ne-a adus Viața și Lumina de dincolo de moarte în dar, adică pe Sine Însuși. Cum și când primim Viața și Lumina aduse de Hristos, prin care ne-a dat puterea să trecem dincolo de întuneric și de moarte? Prin Sfintele Taine le primim. Prin Duhul Sfânt, în Sf. Botez și în Sf. Liturghie, primim Lumina și Viața lui Hristos în noi și devenim ființe ale Învierii. În această Lumină a Învierii încercăm cu toții să ne petrecem viața, luând aminte la adevărul pe care ni-l pune înaintea Sfântul Apostol Petru: „*Iar voi sunteți seminție aleasă, preoție împărătească, neam sfânt, popor agonisit de Dumnezeu, ca să vestiți în lume bunătățile Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa cea minunată*” (1Petru 2, 9)

Vă doresc să petreceți Sfintele Sărbători ale Învierii Domnului din acest an cu bucurie și pace, în rugăciune pentru toată lumea, și mai ales pentru cei în suferințe, ca să revină pacea și armonia între popoare și să ne bucurăm pururea de faptul că Hristos Domnul ne-a redat nădejdea vieții și a mântuirii și a făcut din noi ființe ale Luminei Învierii Sale!

Hristos a înviat!

† Iosif,
Arhiepiscop al Europei Occidentale
și Mitropolit al Europei Occidentale și Meridionale

Învierea Domnului 2024